

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 39Nt/59/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1725010559
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Mikulčík
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2025:1725010559.1

Uznesenie

Okresný súd Pezinok samosudcom Marekom Mikulčíkom, vo veci návrhu Psychiatrickej nemocnice Philippa Pinela Pezinok na zmenu spôsobu výkonu ochranného liečenia u odsúdeného G. E., ex cathedra, dňa 08. októbra 2025 v Pezinku,

rozhodol:

rozhodol:

I. Podľa § 446 ods. 1 Trestného poriadku s použitím § 74 ods. 2 Trestného zákona, sa u odsúdeného: G. E., J.. XX. O. XXXX I. G., Y. G. G. XXXX/XX, G., t. č. Psychiatrická nemocnica Philippa Pinela, Malacká cesta č. 63, Pezinok;

mení spôsob výkonu ochranného psychiatrického liečenia

uloženého odsúdenému rozsudkom Mestského súdu Bratislava I sp.zn. 7T/58/2024 zo dňa 5. februára 2025,

z ústavného liečenia na ambulantné liečenie.

II. Podľa § 76a ods. 2 Trestného zákona súd odsúdenému G. E., J.. XX. O. XXXX I. G., ukladá ochranný dohľad.

odôvodnenie:

Dňa 01. októbra 2025 doručila Psychiatrická nemocnica Philippa Pinela so sídlom Malacká cesta č. 63, Pezinok (ďalej len „PNPP Pezinok“) tunajšiemu súdu návrh na zmenu spôsobu výkonu ochranného liečenia u odsúdeného G. E. (ďalej len „odsúdený“).

Súd preskúmal podaný návrh a k nemu pripojené listinné dôkazy, pričom zistil nasledovné:

Z návrhu PNPP Pezinok, podpísaného riaditeľom PNPP Pezinok a primárkou PK SZU a PNPP Pezinok súd zistil, že odsúdený je na výkone ochranného ústavného psychiatrického liečenia na základe právoplatného rozhodnutia Mestského súdu Bratislava I sp.zn. 7T/58/2024 zo dňa 5. februára 2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/28/2025 zo dňa 30. apríla 2025. Odsúdený nastúpil na hospitalizáciu do PNPP Pezinok dňa 04. júna 2025. U odsúdeného sa jedná o abnormne štruktúrovanú osobnosť s akcentovanými rysmi (impulzívne, paranoidné). Impulzívne a paranoidné rysy sú čiastočne ovplyvniteľné medikáciou (nastavená kombinácia farmák - antipsychotík a tymostabilizátora), základ liečby porúch osobnosti však tvorí psychoterapeutické vedenie, ktorého úspešnosť závisí predovšetkým od kooperácie odsúdeného. Odsúdený je v rámci osobnostnej štruktúry schopný parciálne nahliadať na maladaptívne (chybné) vzorce v správaní, pričom treba podotknúť, že od prijatia do PNPP Pezinok svoje správanie masívne koriguje. Odsúdený má čiastočný záujem o zmenu zaužívaných reakcií a štýlu komunikácie. Jediným spôsobom ako dosiahnuť tento cieľ je

dlhodobá a intenzívna psychoterapia s aktívnou participáciou odsúdeného. To však nie je v podmienkach ústavnej zdravotnej starostlivosti realizovateľné a z uvedených dôvodov je vhodnejšia ambulantná forma. Edukačným a psychoterapeutickým programom bol dosiahnutý dostatočný náhľad na základné ochorenie a potrebu liečby. Odsúdený v rámci ústavnej liečby nevykazuje prejavy svedčiace o jeho nebezpečenstve pre spoločnosť a plne chápe zmysel trestného konania. Od pokračujúcej ústavnej liečby z nášho odborného hľadiska nie je možné očakávať ďalšiu zmenu psychického stavu, jeho zdravotný - psychický stav je stabilizovaný v kontexte základnej psychiatrickej diagnózy. Odsúdený bol oboznámený s podaním návrhu na zmenu OL.

Rozsudkom Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 7T/58/2024 zo dňa 5. februára 2025, právoplatným dňa 30. apríla 2025, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/28/2025 zo dňa 30. apríla 2025, bol odsúdený uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, za čo mu bolo okrem iného uložené ochranné liečenie psychiatrické ústavnou formou.

Dňa 07. mája 2025 bol Mestským súdom Bratislava I, odsúdenému nariadený výkon ústavného ochranného psychiatrického liečenia v Psychiatrickej nemocnici Philippa Pinela.

Podľa § 74 odsek 1 Trestného zákona, ambulantnú formu ochranného liečenia súd uloží, ak vzhľadom na osobu páchatela, povahu duševnej poruchy a liečebné možnosti možno očakávať splnenie účelu ochranného liečenia. Ústavnú formu ochranného liečenia súd uloží, len ak je pobyt páchatela na slobode nebezpečný z dôvodu duševnej poruchy alebo ak vzhľadom na osobu páchatela, povahu duševnej poruchy a liečebné možnosti nemožno očakávať, že účel splní ambulantná forma ochranného liečenia. Ak súd ukladá ochranné liečenie podľa § 73 ods. 2 písm. c) popri treste odňatia slobody, ktorého výkon podmienene neodkladá, uloží ho ústavnou formou.

Podľa § 74 ods. 2 Trestného zákona, súd zmení formu ochranného liečenia, ak uložená forma neplní svoj účel a možno dôvodne očakávať dosiahnutie účelu inou formou. Ústavnú formu ochranného liečenia môže súd zmeniť na ambulantnú formu, ak doterajší priebeh ochranného liečenia nasvedčuje tomu, že ústavná forma už nie je potrebná a účel ochranného liečenia možno dosiahnuť aj ambulantnou formou.

Podľa § 10 ods. 6 Trestného poriadku, predsedom senátu sa na účely tohto zákona rozumie aj samosudca, ak z jednotlivých ustanovení tohto zákona nevyplýva niečo iné.

Podľa § 10 ods. 13 Trestného poriadku, odsúdený je ten, proti ktorému bol vydaný odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť. Odsúdeným sa podľa druhej hlavy štvrtej časti tohto zákona rozumie aj páchatel činu inak trestného, ktorému bolo v trestnom konaní uložené ochranné liečenie alebo detencia.

Podľa § 291 Trestného poriadku, na verejnom zasadnutí rozhoduje súd, ak to zákon výslovne ustanovuje.

Podľa § 301 Trestného poriadku, na neverejnom zasadnutí rozhoduje senát tam, kde nie je zákonom predpísané, že sa rozhoduje na hlavnom pojednávaní alebo na verejnom zasadnutí. Na konanie neverejného zasadnutia sa primerane použije § 248 ods. 2.

Podľa § 303 Trestného poriadku, samosudca neverejné zasadnutie nevykonáva; to neplatí, ak ide o konanie podľa ôsmej hlavy štvrtého dielu.

Podľa § 446 ods. 1 Trestného poriadku, o zmene spôsobu výkonu ochranného liečenia alebo zmene druhu ochranného liečenia rozhoduje na návrh alebo aj bez návrhu predseda senátu súdu, v ktorého obvode je zdravotnícke zariadenie, v ktorom sa ochranné liečenie vykonáva. Ak súd rozhoduje na návrh prokurátora, zdravotníckeho zariadenia, probačného a mediačného úradníka alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody alebo nemocnice pre obvinených a odsúdených, rozhodne do desiatich pracovných dní od doručenia návrhu súdu. Ak súd potrebuje pre rozhodnutie znalecký posudok, rozhodne do desiatich pracovných dní od doručenia znaleckého posudku.

Podľa § 446 ods. 2 Trestného poriadku, predseda senátu rozhodne na verejnom zasadnutí, ak rozhoduje o zmene ambulantnej formy ochranného liečenia na ústavnú formu; predtým musí byť odsúdený vypočutý, ak to jeho zdravotný stav umožňuje.

Pokiaľ zdravotnícke zariadenie podá návrh na zmenu spôsobu výkonu ochranného liečenia, je povinnosťou súdu v obvode ktorého sa ochranné liečenie vykonáva, rozhodnúť o takomto návrhu najneskôr v lehote desiatich pracovných dní od jeho doručenia. Krátkosť lehoty, v ktorej je súd o takomto povinný rozhodnúť, pritom súdu v zásade nedáva možnosť preskúmať správnosť lekárskeho odborného záveru o tom, že doterajšie ochranné ústavné liečenie bolo úspešné a vzhľadom na povahu choroby a liečebné možnosti možno očakávať, že účel splní aj ochranné ambulantné liečenie. Preto pokiaľ z odôvodnenia samotného návrhu vyplýva, že sa nejedná o celkom zjavne arbitrárny odborný záver, ale o odborný záver dostatočne odôvodnený (napr. dĺžkou trvania výkonu ochranného liečenia, doterajšími liečebnými výsledkami, postojom páchatel'a k liečbe samotnej a pod.), je súd povinný prezumovať správnosť takéhoto odborného záveru.

Výkon ochranných opatrení je z hľadiska systematiky upravený v druhej hlave štvrtej časti Trestného poriadku. Pokiaľ zákonodarca výslovne ustanovuje, že pri rozhodovaní podľa § 446 ods. 1 Trestného poriadku rozhoduje predseda senátu na verejnom zasadnutí len v prípade zmeny ambulantnej formy ochranného liečenia na ústavnú formu, je s použitím argumentum a contrario zrejme, že v prípade zmeny ústavnej formy ochranného liečenia na ambulantnú formu, rozhoduje buď predseda senátu uznesením na neverejnom zasadnutí, alebo samosudca uznesením vydaným tzv. od stola (ex cathedra), pretože samosudca v konaní podľa druhej hlavy štvrtej časti Trestného poriadku neverejné zasadnutie nevykonáva. V oboch prípadoch je proti uzneseniu súdu prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

Súd mal z vykonaného dokazovania preukázať, že zdravotný stav odsúdeného je t. č. stabilizovaný, odsúdený chápe potrebu ochranného liečenia, avšak v jeho prípade je žiaduce, aby sa táto vykonávala ambulantnou formou. Zo správy PNPP Pezinok, vyplynulo, že odsúdený nevykazuje prejavy svedčiacie jeho nebezpečenstvu pre spoločnosť. Od ďalšej liečby z hľadiska PNPP Pezinok nie je možné očakávať ďalšiu zmenu psychického stavu, jeho zdravotný a psychický stav je stabilizovaný v kontexte základnej psychiatrickej diagnózy. Jediný spôsob ako u odsúdeného dosiahnuť cieľ v rámci zmeny zaužívaných reakcií a štýlu komunikácie je dlhodobá a intenzívna psychoterapia s aktívnou participáciou odsúdeného. To však nie je v podmienkach ústavnej zdravotnej starostlivosti realizovateľné a z uvedených dôvodov je vhodnejšia ambulantná forma. Stav odsúdeného je kompenzovaný, v danej situácii si nevyžaduje ústavnú formu výkonu ochranného liečenia, je uzročený s ambulantnou formou liečenia, čo súd považuje za dostatočné. Preto súd postupom podľa § 446 ods. 1 Trestného poriadku podanému návrhu v celom rozsahu vyhovel.

Podľa § 76a ods. 2 Trestného zákona, ochranný dohľad súd uloží aj vtedy, ak mení ústavnú formu ochranného liečenia psychiatrického alebo sexuologického na ambulantnú formu. Ochranný dohľad môže súd uložiť aj pri zmene ústavnej formy iného druhu ochranného liečenia na ambulantnú formu, ak to považuje vzhľadom na osobu páchatel'a a dosiahnutie účelu ochranného liečenia za potrebné.

Podľa § 78 ods. 3 druhá veta Trestného zákona, ochranný dohľad podľa § 76a trvá, kým to vyžaduje jeho účel; o prepustení z ochranného dohľadu rozhoduje súd.

Vzhľadom na skutočnosť, že súd mení týmto uznesením formu výkonu psychiatrického ochranného liečenia z ústavnej formy na ambulantnú, v zmysle § 76a ods. 2 Trestného zákona zároveň rozhodol o uložení ochranného dohľadu, ktorý potrvá v zmysle § 78 ods. 3 Trestného zákona, pokiaľ to bude vyžadovať jeho účel.

To súd rationis decidendi, pre ktoré súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunčiáte tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť, v lehote troch pracovných dní odo dňa jeho oznámenia. Sťažnosť treba podať písomne na Okresný súd Pezinok, rozhodovať o nej bude Krajský súd v Bratislave. Podaná sťažnosť má odkladný účinok.